

der ikke er givet nogen mulighed for at blive civilregistreret på en måde, som overhovedet ikke inddrager de folkekirkelige ministerialbøger, finder forslagsstillerne, at dette svar fra ministeren er ude af trit med det legitime ønske, som flere religiøse mindretal har fremført. Den centrale postboks er en administrativ komplikation, som ikke løser det grundlæggende principielle problem. Postboksen afhjælper i øvrigt udelukkende problemer vedrørende civilregistreringen ved fødsler og altså ikke de problemer, ikkemedlemmer af folkekirken måtte have med at registrere dødsanmeldelser eller navneændringer i folkekirken. Dermed er den administrative forvirring noget nær komplet.

I Sønderjylland ligger ansvaret for civilregistrering i kommunerne. Sønderjylland er dermed det eneste sted, hvor den danske stat har været og er parat til at udvise fuld forståelse for et mindretals følelser, uanset hvor irrationelle de måtte være. Hvis ansvaret for civilregistreringen blev flyttet fra folkekirken til kommunerne i hele landet, ville det altså betyde en juridisk, administrativ og principiel ligestilling ikke kun mellem personer fra forskellige trossamfund (inklusive de personer, som står helt uden for et trossamfund), men også mellem Sønderjylland og resten af Danmark.

Det krænger ikke folkekirken at overdrage ansvaret for civilregistreringen til en offentlig myndighed. Der er tale om en rent civilretlig opgave. Flere folkekirkepræster og menighedsrådsformænd har givet udtryk for, at civilregistreringen er en byrde (se f.eks. Kristeligt Dagblad den 2. maj 2005, artikel af Anders Nørsgaard, og Kristeligt Dagblad den 5. april 2005, artikel af Bent Dahl Jensen), og samtidig har flere af landets biskopper givet udtryk for, at de er villige til at lade kommunale kontorer tage sig af civilregistreringen.

Praktiske konsekvenser af at fjerne den civile grundregistrering fra folkekirken

Beslutningsforslaget tager ikke endegyldigt stilling til, hvilken myndighed der skal overtage den grundlæggende civilregistrering, men forslagsstillerne finder, at den nye kommunestruktur gør det naturligt at samle opgaverne hos kommunerne, for pas og kørekort er allerede flyttet til kommunerne. Alt i alt vil det betyde, at målet om én indgang til det offentlige er tættere på at blive opfyldt.

Forslaget vil betyde en administrativ og juridisk forenkling af ansvaret for den grundlæggende civilregistrering. I dag tildeles nyfødte et cpr-nummer på hospitalet (eller af jordemoderen) straks efter fødslen, og kommunerne registrerer udlændinge, som tager læn-gerevarende eller permanent ophold i Danmark. Det

betyder, at der er mindst tre myndigheder involveret i den grundlæggende civilregistrering i Danmark. Det forekommer forslagsstillerne absurd, at adresseændringer skal registreres gennem kommunen, mens navneændringer, fødsler og dødsfald skal registreres gennem folkekirken, ligesom det afhænger af, om en person bliver født i Danmark eller flytter til Danmark senere i livet, om indgangen til folkeregisteret er gennem folkekirken eller kommunen.

Den nye navnelov har pålagt folkekirken nye byrdefulde opgaver i forbindelse med navneændringer. F.eks. forsvandt kommunernes adgang til at registrere navneforandring i forbindelse med borgerlig vielse. Flere stifter gjorde i høringssvarene rede for, at liberaliseringen af navneloven medførte en væsentligt øget arbejdsbyrde for ministerialbogsføreren. Dette understreger urimeligheden i, at en civilretlig opgave overlades til folkekirken.

Der kan være en engangsudgift ved at flytte den grundlæggende civilregistrering fra folkekirken til en offentlig myndighed. Dog må man antage, at denne engangsudgift er blevet væsentlig mindre efter indførelsen af den nye, elektroniske kirkebog, da det elektroniske system principielt bør kunne overtages af den relevante offentlige myndighed. Forslagsstillerne er desuden opmærksomme på, at kommunerne allerede registrerer f.eks. udlændinge og adresseændringer. Kommunerne besidder altså allerede et elektronisk system, som kan registrere dele af de oplysninger, som ligger til grund for CPR-registeret. Forslagsstillerne vil ikke tage endelig stilling til, om kommunernes registreringssystem skal udvides, eller om den offentlige myndighed, som overtager ansvaret for civilregistreringen, skal overtage det elektroniske system, som indgår i Den Ny Kirkebog (DNK), og om dette i så fald bør ske mod betaling til folkekirken. Forslagsstillerne vil dog understrege, at folkekirken under alle omstændigheder har behov for et system til at registrere medlemmer, og forslagsstillerne finder på den baggrund, at det højst kan komme på tale at refundere en del af udgifterne ved etableringen af DNK. De samlede udgifter ved etablering af DNK blev budgetteret til 136 mio. kr. (målt i 1997-priser). Budgettet omfattede bl.a. anskaffelse af it-udstyr til de kirkebogsførende sognepræster og kordegne, udbygning af et lukket folkekirkeligt datanet, udvikling af nødvendige programmer, uddannelse af kirkebogsførere samt overførsel af data fra kirkebøgerne til den nye database. Såvel tidsplanen som budgettet blev overholdt (kilde: pressemeddelelse fra Kirkeministeriet den 14. december 2001). Kirkeminister Bertel Haarder har bekræftet, at DNK i dag er eneste system til medlemsre-